

[Duetoft]

Danmark i relation til EF, for det bliver landbruget og Danmarks renommé i EF, der kommer til at tabe på dette. Lige pludselig vil hr. Bjørn Westh fra Socialdemokratiet og hr. Glønborg fra Kristeligt Folkeparti til at lave studehandler, hvor man vil tvinge Fremskridtspartiet til at gå imod noget i et landbrugsforlig, som hverken Kristeligt Folkeparti eller Socialdemokratiet har del i, bare for at disse partier kan gennemføre en lov, som Fremskridtspartiet er imod. Jeg synes, det er en underlig måde at føre politik på, og det er en underlig måde at skabe indirekte indflydelse på.

Hvad angår landbrugsforliget og forliget om landbrugslovene er både Fremskridtspartiet og CD enige i, at skovgrænsen ikke skal sættes op. Derfor er der ingen grund til at ændre på det forlig. At Socialdemokratiet ikke kan finde ud af, hvad det har sagt i Markedsudvalget, og at Socialdemokratiet altså øjensynlig ikke vil gennemføre den braklægningslov, hvor man ikke afviste mandatet i sin tid i forbindelse med topmødet, bliver Danmarks problem, men så sandelig også Socialdemokratiets problem.

Jeg synes, det er i den grad urimeligt at forsøge at lave en studehandel her, hvor man tvinger et parti til at sørge for, at en lov, det ikke er for, går igennem, bare for at man kan komme til at ændre i et forlig, der ikke er nogen problemer i. For det landbrugsforlig, som landbrugsministeren så dygtigt har kørt hjem, er der et flertal for, hvad enten Kristeligt Folkeparti eller Socialdemokratiet gør det ene eller det andet. Jeg synes, det er lidt synd, at landbruget på den måde skal bruges som en hund i et spil kegler for at få noget frem, der overhovedet ikke er noget i.

Det, som dette skal afsløre, er selvfølgelig, at Socialdemokratiet ikke lever op til det, det har givet mandat til. Det kræver altså – hvis vi skal være troværdige i EF – at de partier, der står bag et EF-mandat, også påtager sig det ansvar at få loven igennem, når den skal gennemføres i Folketinget, men det kan vi måske bruge EF-valgkampen til at diskutere lidt mere.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Jeg bliver nødt til at prøve at rette en misforståelse. Danmark har stemt imod braklægningsordningen i EF. Der var hverken mandat fra Fremskridtspartiet, Socialdemokratiet eller SF til, at Danmark kunne tiltræde braklæ-

gningsordningen, da den kom som direktiv i EF. Braklægningsordningen er imidlertid vedtaget ved et flertal i EF's Ministerråd. Ifølge traktaten, hr. Duetoft, er Danmark forpligtet til at gennemføre flertalsvedtagelser i Ministerrådet, uanset om man er gået imod. Vi er i Socialdemokratiet godt klar over, at Danmark har stemt imod, men vi har alligevel en international retlig forpligtelse, fordi et flertal ved de afstemningsregler, der eksisterer i Ministerrådet, har vedtaget braklægningsordningen.

Så siger vi til regeringen, inden den laver forlig med Fremskridtspartiet: Pas nu på med skovene, for her er noget, som vi mener har sammenhæng med skovtilplantning og braklægning og skovdyrkning i det hele taget! Jeg skriver endda til kulturministeren og siger det til Landbrugsministeriets departementschef og til landbrugsministeren. Alligevel indgår landbrugsministeren forlig om noget, der ikke var omtalt i refinansieringsforliget fra i sommer!

Så står vi i den situation i dag, at nu kan landbrugsministeren vælge at leve op til Danmarks internationale retlige forpligtelse, som han kan få vedtaget her i Folketinget, eller at lave en lille smule om på et forlig med Fremskridtspartiet. Det er regeringens valg. Vælger regeringen at se stort på den internationale retlige forpligtelse, er det regeringens valg alene. Det er ikke noget, vi kan tage ansvaret for. Vi har i lang tid sagt til regeringen, at dette spørgsmål skulle den behandle med varsomhed. Først i maj måned begynder landbrugsministeren at interessere sig for det og har så bundet sig både det ene og det andet sted, så Fremskridtspartiet får en faktisk vetoret.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Det er klart, at vi er kommet til at stå i en rigtig dum situation her. Så kan man naturligvis begynde at kritisere den ene og den anden vej.

Hr. Sønderby beskylder hr. Bjørn Westh for at ødelægge denne sag. Hr. Duetoft bebrejder os andre, der godt vil være med til at have vores ting i orden, også over for EF, at vi nu ikke kan finde ud af, hvordan vi bør opføre os. Vi må vel nok bede om at få slået fast, at den, der først og fremmest måtte kunne se, at der var en sammenhæng mellem de to love, var landbrugsministeren.